TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Miten työväen fakiirit rikastuvat

Tyytymättömät työläiset ovat väittelyissä kuumentuneena usein joutuneet tekemään kysymyksen, että kuinka on mahdollista "itsensä uhraavalle ja ahkeralle työväenasian palvelijalle" säästää palkastaan niin paljon, että voi matkia elämäntavoissaan pikkurikkaita, ajaa omalla limousinillään, asua hienossa palatsissa ,pitää tuhlaavaa vaimoa, hommata vierailuja, päivällisiä, jne. Johtuuko "luonnollisesta keskittymisestä" vai mistä se ilmiö, että työväenjohtaja, kuten United Mine Workers union entinen presidentti John Mitchell elettyään loppuikänsä hyvin runsaskätisesti, kuollessaan kykenee jättämään sellaisen pikkusumman kuin $244,296.65 perillisilleen, vaikka alotti uransa pennittömänä mainarina. Mikä salaperäinen voima vetää tolsuja pyhimystasolle päässeiden työväenfakiirien puoleen kuin magneetti teräshiukkasia?

New Yorkin rakennustyöläisten unioiden keskusneuvoston presidentin, Robert P. Brindellin, huijausten kuulustelu on paljastanut seikkoja, jotka luovat runsaastsi valoa tähän mysteriaan. Brindell ja kolme hänen luutnanttiaan on nyt vangittu ja pidätetty suuria takaussummia vastaan. Miehiä syytetään "lahjuksien kiskomisesta" urakoitsijaliikkeiltä. Ei pantane pahaksi, jos lainataan New York Worldista allaoleva taulu, mikä heittää vähän valoa niihin pimentoihin, missä työväenfakiirit istuvat.

Lainlaatijakunnan komitean kuulustelussa toteutui, että viime marraskuuhun päättyvänä kuuden kuukauden aikana Brindellille maksettiin "lakkoavustusta" seuraavat summat:

Maksanut:

Hugh S. Robertson, rakent.	$ 32,000
Ephraim B. Levy, rakentaja	25,000
Albert Hershkovitz, turkkuri	25,000
George Atwell, urakoitsija	17,500
Albert A. Volk, urakoitsija	7,671
M. Blumberg, urakoitsija	5,000
Max Anderson, vaateteht.	5,000
Anthony A. Paterno, rakent.	4,500
Louis J. Cohen, urakoitsija	4,250
Naiman Clompoos, urak.	3,500
Joseph Paterno, rakent.	3,000
Walter Melton, urak.	2,500
Max Mininson, urakoitsija	2,000
William Waixel, urakoitsija	2,000
Joseph H. Goldblatt, urak.	2,000
Frank Melton, urakoitsija	1,500
Jacob Fradus, urakoitsija	1,000
Jacob L. Kamen, urakoisija	500
Israel Goldstein, urakoitsija	200
Pakollisia sisäänkirj.-maksuja	35,000
Työkorttien kautta	78,000
Summa puolelta vuodelta	$244,871
Summa vuod. arvion muk.	$500,000

On arvioitu kaikki kräftäykset yhteenlaskettuna, joihin lukeutuu m. m. kaikenlaiset urakkakräftäykset, että Brindellin tulot puolen vuoden aikana nousevat jotakuinkin miljoonaan dollariin.

Ennemmin on jo kerrottu lähemmin miten Brindellin onnistui perustaa säännöllisesti toimiville unioille kilpailevia unioita ja syrjäyttää entiset uniot. Entisten unioiden jäsenten saadakseen työtä täytyi maksaa Brindellille niinkin paljon kuin kymmenen dollaria viikossa "työoikeuskortista". Ilman Brindellin "työkorttia" oli mahdoton saada työtä.

Huomattavin piirre Brindellin masinoimishistoriassa on kuitenkin se, että hän oli yhteistoiminnassa New Yorkin suuren työnantajaliiton, Building Trades Employers Associationin kanssa. Tästä liitosta johtui hänen todellinen valtansa, ja kuten New York World sanoo "hämmästyttävintä kaikesta oli se, että hän käytti tuota valtaansa työnantajienliiton yksityisiä jäseniä vastaan". Jo joulukuun 19 p:nä, 1919 rakennuttajien liitto teki sopimuksen Brindellin rakennustyöläisten keskusneuvoston kanssa, että "kaikissa rakennustöissä on käytettävä yksinomaan Brindellin miehiä". New York Worldin mielestä on kummallista, että rakennusurakoitsijain mahtava järjestö siten "pelasi suoraan tsaari Brindellin käteen".

Joskin tämä porvarilehden mielestä on kummallista, on työnantajien liiton ja "työväenjohtaja" Brindellin suhde aivan yksinkertainen. Kapitalistit käsittivät mitä hyötyä Brindellistä oli työlakkojen estäjänä ja työväestön hajottajana. Brindellin "rahojen kiskonta" oli yksinkertaisesti työnantajien palkkiota Brindellille suurista palveluksista. Ilman työnantajien suostumusta ei Brindell olisi voinut tuottavaa afääriään harjoittaa. Urakoitsijat kiskoivat summan takaisin monin kerroin, kiskoen hyviä hintoja rakennustarpeista ja töistään. Kräftäystä harjotettiin suuressa mittakaavassa koko rakennusteollisuudessa, kunnes kohtuuttomuus viimein suututti eräitä yhteiskuntaluokkia, joiden johdosta alettiin tutkia kräftäystä. Niin joutui tämäkin fakiiri sattumalta paljastumaan. Brindell ei suinkaan ole ainoa "työväenjohtaja" laatuaan. Samanlaisia tsaareja on vanhoillisessa ammattiunioliikkeessä kaikkialla yli maan ja harjoittavat yhtäläistä peliä suuremmassa tai pienemmässä mittakaavassa. Mädännäisyys on vanhoillisen ammattiunionismin olemuksena, kuolemantautina ,josta ei vapauduta ennenkuin työväenliikkeen uudestisyntymisen kautta.

MITÄ LÄNNEN KURSSEILLA TARKOITETAAN

Pitkästä ajasta ja tiukan tarpeen vaatimuksesta on järjestetty viisiviikkoiset sosialistiset valistuskurssit Astoriaan, alkaen tammikuun viimeisenä päivänä.

Näistä kursseista on muutamia väärinkäsityksiä liikkeellä. Jotkut pitävät niitä sanan kirjaimellisessa merkityksessä agitaattorikursseina, ja arvelevat, että heillä ei ole halua eikä taipumusta ryhtyä agitaattoriksi ja sen takia eivät välitä koko kursseista.

Tämä on aivan nurinkurisesti käsitetty. Nämä kurssit ovat työläisten yleiset valistuskurssit. Osanottajista ei ole tarkoitus tehdä vain agitaattoreita, mutta tietoisia toimitsijoita ja työn tekijöitä sosialistiseen liikkeeseen yleensä. Kursseilla kyllä opetetaan kirjoittamaan, puhumaan ja keskustelemaan. Mutta nämä avut ovat tarpeelliset kaikille. Puhujataipumuksia ja haluja omaavat voivat kehittää edelleen itseään ja tulla agitaattoreiksi jos heillä on kutsumusta, mutta se riippuu heistä itsestään. Viisiviikkoisilla kursseilla ei sitäpaitsi mitään puhujaa kenestäkään "tehdä". Ajatuksensa esittämistaitoa tarvitsevat kaikki. Se on kehitettävä ominaisuus. Ja sitä kehitetään rinnan sen kanssa *mitä on sanottava* erinäisistä kysymyksistä. Tietoa ja kykyä tietonsa tulkitsemiseen kaipaa jäsenistömme ja tätä palvelevat kurssit.

Pidettäköön kursseja siis sosialistisina valistuskursseina, jos agitaattorikurssi-nimitys loukkaa joitakin. Kaikki, jotka haluavat syventyä sosialismiin, jotka haluavat laajentaa tietojaan ja käsityksiään, sanalla sanoen kaikki toverit ovat tervetulleita kursseille, ja joilla siihen on tilaisuus, heidän kaikin mokomin olisi otettava osaa niihin.

Kurssien ohjelmistossa on: Materialistinen historian käsitys; sosialismin historia; internationalekysymys; Venäjän kysymys; Amerikan yhteiskuntapolitiikka ja työväenliike; valtio-oppi; teollisuusunionismi; osasto- ja järjestötoiminta; joku tunti osuustoiminnan perusteista ja yllä mainitut puhe- ja kirjoitusharjoitukset.

Joka ainoassa aineessa seuraataan täsmällisellä tarkkuudella marxilaista teoriaa ja yhteiskunnallisen kehityksen viimeisiä kokemuksia ja saavutuksia. Erikoisesti mielenkiintoinen nykyaikana on Venäjän kysymys ja kansainvälinen sosialistinen liike. Jo niiden takia kannattaa tulla kursseille. Materialistisen historian käsityksen opetuksessa luodaan yleiskatsaus yleensä tuotantoelämän kehitykseen, osotetaan yhteiskunnallisen kehityksen johtavat voimat ja ne taloudelliset lait, jotka tuota kehitystä johtavat. Se muodostaa teoreettisessa suhteessa ikäänkuin kivijalan kaikelle sille mitä nykyiset yhteiskunnalliset liikkeet meille itse teossa, käytännöllisinä tosiasioina osottavat. Tämän esityksen seuraaminen tekee nykypäivän liikkeiden ymmärtämisen mahdolliseksi ja asettaa meidät periaatteellisessa suhteessa selvälle horjumattomalle perustalle kaikissa yhteiskunnallisissa aioissa.

Opetusvoimiin nähden on järjestetty miten parhaiten on ollut mahdollista. Työmiehen ja Toverin vastaavat toimittajat toimivat luennoitsijoina. Molemmilla on sekä kokemusta että hyvin tunnettua kykyä toimeensa. Näiden toverien periaatteellinen kanta on sama kuin järjestön kanta. Mitään tap pelua suunnista ei siis näillä kursseilla ole. Kurssit palvelevat vakavan opiskelun edistämistä jokaisessa suhteessa.

Kurssit ovat saaneet yleensä suurta huomiota osakseen joka puolella järjestöämme. Raivaajassa M. Hahl "puustaa" kursseja kovasti, mutta kun hänellä on kaunaa opettajia vastaan sen takia kun ne ovat moittineet häntä siitä, että hän on tuominnut Venäjän vallankumouksen ja selittänyt sen epäsosialistiseksi ,niin hänen täytyy koetaa nälviä niitä. Selvä tietysti on, että nykyisillä järjestön kursseilla ei opetuksessa perustauduta mihinkään luonnon materialismiin, eikä koeteta ennustaa porvarilliseksi sitä mikä on sosialismia eikä päinvaston. Ja juuri tästä syystä kursseilla onkin arvonsa.

Lännen kursseille haluavat voivat vielä ilmoittautua keskusvirastoon. Ja kurssien alussa voi ilmoittautua johtajalle ja esittää hänelle mahdolliset suositukset osastostaan, osottaa järjestön jäsenyytensä, jne. Joka tapauksessa kursseille voi tulla niiden alkaessa vaikka ei olekaan ehtinyt keskusvirastoon ennemmin ilmoittautumaan.

Californian toverit erikoisesti ottakaa tämä huomioonne. Työläistoverit käyttäkää hyväksenne osastojenne tarjoamia avustuksia ja rientäkää kursseille.

TYÖKIRJA RAHAN TILALLA

Meillä nykypäivien ihmisillä on suuri onni olla näkemässä valtavinta historiallista kehityskautta, mitä milloinkaan tätä ennen on esiintynyt. Eikä ainoastaan näkemässä, mutta me kukin voimme ottaa osaa tähän suuremmoiseen taisteluun. Me saamme olla mukana sosialistisia teorioita käytäntöön sovellutettaessa. Me olemme nähneet historian suuren ihmeen: proletaarisen työnvaltion syntymisen, ja nähneet sen valtavassa, luovassa työssä. Joka hetki me näemme, miten jo ammoin sosialististen taloustieteilijäin teoriat käytännössä vähitellen toteutuvat.

Kapitalismin kukistuessa Venäjällä kukistui myöskin sen järjestelmän voimakkain ase, raha. Neuvosto-Venäjällä on raha pudonnut määräävästä asemastaan. Kysytään: mikä tilalle? Työ. Rahaa ei tarvita edes kaikkialla välineenä tarvikkeiden jakelussa. Raha on tosiasiallisessti kukistunut ja sen tilalle on tullut työkirja.

Venäjän Neuvostovallan perustuslaki määrää jokaisen ihmisen tekemään työtä. Siis vallitsee työvelvollisuus. Jokainen työtätekevä kansalainen saa työkirjan. Ilman tätä työkirjaa on Neuvosto-Venäjän kansalainen vailla todellisia kansalaisoikeuksia. Tärkeämpi kuin raha on siis työkirja. Tuon pienen vihkosen merkitys on nyt jo tavaton ja tulee luonnollisesti kasvamaan sitä mukaa kuin vapaudutaan kapitalistisen järjestelmän jätteistä. Jo nyt sen avulla kontrolloidaan, että kukin täyttää kansalaisvelvollisuutensa: tekee työtä. Työkirjaan merkitään ammatti, työpaikka ja palkan suuruus. Se on passina matkoilla. Ilman työkirjaa ei saa elintarvekortteja. Vieläpä työkirjan avulla kontrolloidaan, että kukin saa sen luokan elintarveannokset, mihin hänen suorittamansa työ edellyttää. Kaikille jotakin ammattityötä suorittaville annetaan työkortti peruskortin lisäksi. Tämä kortti annetaan työpaikasta ja merkitään sen luokan numero työkirjaan. Siis kirjaimellisesti: Ellet tahdo tehdä työtä, et myöskään saa syödäksesi.

Työkirja edellyttää lisäksi monia oikeuksia, joita annetaan työntekijöille vain sosialistisessa yhteiskunnassa. Jos tarvitset mennä sairaalaan, tai synnytyslaitokseen ,kysytään ensimäiseksi: Onko työkirja? Hoito ei maksa silloin mitään. Jos tarvitset apteekista lääkkeitä, niitä saa työkirjalla, ilman rahaa. Jos tarvitset koulukirjoja, kaikkia näitä saa vapaasti työkirjalla. Neuvosto-Venäjän kansalainen suoriutuu nyt jo monessa paikassa ilman rahaa, työkirjan avulla.

Työkirja on seuraus sosialistisesta tuotannosta. Kun kaikki tekevät työtä, tuottavat elämässä tarvittavia hyödykkeitä, tarvitsee vain kontrolloida, että kukin tekee työtä ja saa myöskin tarvitsemiansa hyödykkeitä määrätyn, tai tarpeellisen määrän. Kuinka suuremmoisen yksinkertainen eikö tämä järjestelmä olekin. Ja kuitenkin niin mullistava. Se poistaa laumottain kapitalistisessa järjestelmässä asustavia saalistavia hyenoja: pankkiireja, rahamiehiä, kaikenlaisia kassanhoitajia, kirjanpitäjiä jne. loppumattomiin. Vain vuosi tai pari Neuvostotasavallassa, voidaan sen sisäisessä elämässä tulla toimeen ilman rahaa. Työkirjan omaajalle annetaan jakelupaikoista kaikkia hyödykkeitä, ilman mitään muuta maksua. Toistaiseksi, jolloin tarvikkeita ei ole riittämiin, voivat esim. talokomiteat valvoa, että kukin saa yleisen lasketun normin mukaan. Ja muutamien vuosien kuluttua, jolloin tuotanto kukoistaa, kaikille tulee riittämään kaikkea. Silloin ei tarvitse mitään muuta, kuin jakaa kullekin, heidän tarvitsemansa määrän.

Nyt voidaan jo nähdä, että luokkavastakohtia ei ole sosialistisessa yhteiskunnassa. Siinä ei ole rikkaita eikä köyhiä. Kun koko tuotanto on Työn Tasavallan itsensä hallussa, kun kaikki tasavallan kansalaiset tekevät tuottavaa työtä ja kun työn seurauksena saa kukin tarvitsemainsa hyödykkeiden määrän, sekä kaiken mitä terve, kaunis ja valoisa elämä edellyttää, niin miten siinä voi rikkauksia koota? Kokoisiko kukaan elintarpeita varastoon pilaantumaan, tai pukuja, jotka niiden kuosi vanhenisi? Haluaisiko kehittynyt ihminen turmella asuntonsa aistikkuuden liiallisilla taide-esineillä? Ei suinkaan. Ihmisiltä sammuu halu itsestään omaisuuden kokoamiseen, kun sitä ei tarvitse koota. Jokainen tietää saavansa riittävästi kaikkea mitä tarvitsee. Myöskin kun kukin tietää tuottavansa omaksi ja koko onnellisen yhteiskunnan hyväksi ja kun kukin toimii taipumustensa edellyttämällä alalla, on työssä silloin harras luomisen ilo.

Kaikkialla kapitalistisissa maissa lahoavat rahavallan perusteet. Markan mahti on mennyt. Lopulta se kukistuu kokonaan. Proletariaatin on tarkattava oloja kapitalistisissa maissa ja sosialistisessa Neuvosto-Venäjällä ja vertailtava niitä toisiinsa. Vaikka Neuvosto-Venäjä parantelee vasta taistelussa saamiaan verihaavoja sekä suojaa itseään sen kurkkuun pyrkiviltä vihollisilta, rakentaa se rohkeasti sosialismia samaan aikaan. Me näemme kaikkien sorrettujen vuosituhantisen unen kehittyvän eläväksi, ihanaksi todellisuudeksi.

SAKSAN SOS.-DEM. SALLIVAT SUOJELUSKUNTALIIKKEEN KASVAA

"Freiheitissä" kerrotaan, että Preussin parlamentissa tapahtui äskettäin kiihkeä keskustelu, joka koski suojeluskuntaliikettä. Ministeri Severingin täytyi myöntää, että orgesch-liike on muodostunut maalle sangen vaaralliseksi liikkeeksi. Käytettävänään olevien tietojen perusteella totesi hän, että orgescheilla on hallussaan aseasenaaleja, jotka ovat sotalaitoksen upseerien hallinnon alaisina. Edelleen mainitsi hän, että jo viime toukokuusta lähtien on perustettu asestettuja järjestöjä Pommeriin, tä-IPreussiin, Slesiaan ja Brandenburgiin ja että liike on nyttemmin levinnyt jo Rheinin-maahan ja Westfaliin. Näitä salaisia asekaarteja on tällä haavaa kaikkialla Saksassa. Ministeri Severingin täytyi myös myöntää, että orgeschien selitykset, ettei heillä muka ole aseita käytettävinään, on lorunlorua, sillä värväyksethän orgescheihin tapahtuvat aselajien mukaan. Niihinhän koetetaan hankkia konekivääri-, tykkimiehiä, lentäjiä y. m. teknillistä henkilökuntaa. Ja sitäpaitsi onhan nuo liitot jaostetut ja järjestetyt täysin sotilaalliseen malliin ja pitäväthän ne säännöllisiä ampumaharjoituksia.

Orgesch on jo siis muodostunut mahtavaksi voimaksi. Nojautuen tähän voimaansa ei se välitä lainkaan hallituksen määräyksistä. Baijeri ei salli, että sen asukaspuolustusjärjestöt hajoitettaisiin. Samoin tahtovat Preussin monarkistit säilyttää orgesch-järjestönsä. Idän saksalais-kansallisten edustaja sinkautti parlamentin istunnossa ministeri Severingille vasten kasvoja taisteluhaasteen. Mahtipontisena ilmoitti tämä, että orgesch-järjestöihin kuuluu jo 1 milj. jäsentä ja että oikeistopuolueet eivät salli millään ehdolla hajoittaa orgesch-järjestöjä.

Siitä, että tämä asia on päässyt näin pitkälle kehittymään on hallitus edesvastuussa. Jo kuukausia sitten on sitä varoitettu, vaan kaikesta huolimatta ei se ole kiruhtanut ryhtymään toimenpiteisiin tämän vaaran suhteen, vaikka silloin, kun tämä like oli vasta alussa, olisi sen ollut helppo päästä sen herraksi. Nyt on hallitus tekemisissä voiman kanssa, jota se jo pelkää. Nyt ei voida orgesch-järjestöjä hajoittaa, syystä, että se johtaisi verisiin selkkauksiin, joita hallitus luonnollsesti haluaa välttää.

Tämä politiikka johtaa ennenpitkää maaliskuun vallankaappaukseen verrattavaan onnettomuuteen. Työväen puolustuskaartien perustaminen on ainoa mahdollinen keino joka saattaa pelastaa tasavallan monarkistien orgeschien uhkaavasta vaarasta, sanoo Freiheit. Ja kaikkea tätä tapahtuu Saksan sosialidemokraattisen hallituksen suostumuksella.

JUTUN JATKOA

Uusia riistoalueita

Mailman valtijaaksi pyrkivän suurkapitalismin riistoalueet alkavat arveluttavassa määrässä ehtyä. Olimme asian suhteen yhteen aikaan jo hyvin huolestuneita mutta tuli sentään tietoomme lieventäviä asianhaaroja joten sivuutimme suurimman huolestuneisuudenhetken ilman erikoista häiriötä.

Kysynee hengessään joku, että pitää työläisen olla huolestunut kapitalismin laidunmaiden laihtumisesta. Siihen on helppo vastata.

Meillä on tällä hetkellä työttömyyttä sen takia, ettei ole kenelle valmistaisimme tuotteita. Työttömyyttä seuraa puute työväestön keskuudessa. Siis puute siksi ettei ole ketään, joka kuluttaisivat tuotteitamme. Olemme siksi lähimmäistämme rakastavia ihmisiä, että käyttäisimme tehtaitamme heidän hyväkseen. Itsestämme me emme välitä mitään, eipä tietenkään. Kaikki hyvät ihmiset ovat sellaisia.

Mutta, kuten sanottu, on tuo huolestuneisuus nyt poistettu. On löydetty paikka, jossa on tilaa kapitalismin riistolle. Löydön on tehnyt amerikalainen avaruustutkija Albert A. Michelson.

Kun tuli mainituksi avaruustutkijoista, niin muistuu mieleen eräs pieni tapaus vanhasta maasta, sieltä Suomesta. Kerrottakoon se tässä.

Se oli siihen aikaan kun Suomen maalaisseuduille alettiin laittaa puhelinlankoja, siis noin 20 vuotta sitten Puhelimet pantiin ensiksi tietenkin tärkeimpiin paikkoihin, niinpä pitäjämme pappilaankin.

Sattui sitten, että eräälle pitäjän vanhemman puoleiselle naiselle tuli asiaa pappilaan. Hänen siellä ollessaan ryhtyi rovasti keskustelemaan ilman aikojaan puhelimen kautta eräälle tuttavalleen. Vieras katsoi tuokion rovastin "seinään puhelua", ihmetteli suuresti ja hyvin hiljaa ja varovasti lähestyen ruustinnaa kysäsi: Onko rovasti ollut kauankin noin heikkona?

Niin se avaruustutkija on laskenut, että Orion tähtisikermän suurimman tähden Alpha'n läpimitta on 300 miljoonaa mailia.

Se on aikamoinen möhkäle. Maan ja auringon välinen matka ei vastaa täyteen kolmattaosaa sen läpimitasta. Olettaen, että se on pallonmuotoinen, kuten tarkemmin tunnetut taivaankappaleet ovat, saamme sen ympärysmitaksi pyöreissä luvuissa 900 miljoonaan mailia.

Yhdeksänsataa miljoonaa mailia! Mikä ilo terästrustille päästä rakentamaan sen ympäri rautatietä. Siihen tarvittaisiin 1,800 miljoonaa mailia ratakiskoja.

Ja kun Rockefeller saisi monopoolin sellaisessa maassa tarvittavaan öljyyn. Mikä taivas siellä olisikaan?

Ennenkuin ryhdymme seikkaperäiseen selostukseen tästä prof. Michelsonin laskelmasta niin olkoon mainittu, että hän on saanut v. 1907 Nobelin palkinnon huomiota herättäneenä fysiikkona. Ei siis ole aivan kepulimies.

Saadaksemme täydellisen käsityksen tämän taivaankappaleen laskeusta koosta, olettakaamme, että joku ihminen lähtisi sitä kiertämään kuudenkymmenen mailin nopeudella tunnissa ja 24 tuntia vuorokaudessa. Neljässäkolmatta tunnissa ehtisi sellaisella nopeudella matkustaa 1,400 mailia. 900 miljoonaa jaettuna 1,400:llä saadaan tulokseksi 62,500.

Siis 60 mailin tuntinopeudella viipyisi tuon "maapallon" ympäri matkustamisessa 62,500 päivää, eli 171 vuotta 85 päivää yhtämittaista matkustamista. Jos taas matkustaisi vain 8-tuntisia päiviä, viipyisi matkalla 513 vuotta 255 päivää.

Siellä sitä olisi farmimaata, ettei tarvitseisi kantoja munittaa.

Taitaisipa Rockefelleristä tulla matkalla vielä "ohkaasempi" kuin on tullut tämän maapallon riistomatkoilla. — —o —s.

Kun madame puhui

Tässä on puhe sellaisesta pikku porvarista, joka käy ei ainoastaan sivistyneestä aikalaisestamme, mutta vielä suuren brittiläisen valtakunnan työväenliikkeen ja sosialistisen liikkeen johtajasta.

Pikkuporvarit toisinaan ovat niin vietävän liukkaita, että ne saavat laajan vaikutusvallan työläistenkin keskuudessa.

Madame Snowden — hienon hieno klubipuhuja, ihan kesken kestin ja juomingin, nousee ja häiritsee ruoka- ja juomarauhaa venäläis-englantilaisessa klubissa suuressa Lontoon kaupungissa ja sanelee:

"Bolshevismi, se on jotain joka on sosialismin jyrkkä vihollinen. Se on hirvittävää. Tilanne Venäjän kaupungeissa on kammottava. Maan tuotanto on yhäti vaipumassa. Jos maltilliset kansan ainekset saisivat vallan käsiinsä voisi toivoa Venäjän olojen paranevan."

Ja kuulijat tunsivat kylmää väristystä kuullessaan silkissä kahisevan hienottaren mainitsevan nimen bolshevismi. Jos ei tilaisuus olisi niin järjestetty, että kotitekoista sen päälle voitiin hieman kallistaa, olisi puheen traakillisuutta synnyttävillä erinäisillä nimisanoilla ollut arveluttavia vaikutuksia klubiyleisön terveyteen.

Onnittelemme "viisasta ja käytännöllistä englantilaista maltillista työväenliikettä" kun se osaa asiat niin järjestää, että tuollaiset kohtaukset voidaan noin vähällä sivuuttaa. Varovaisuus osottaa tässä todellisen arvonsa. Mutta eikö sentään ole sopimatonta, että lainkaan kajotaan sellaisiin kamaliin asioihin kuin Venäjän kaupunkien kurjuuteen näin hienossa seurassa. Jos meillä olisi kunnia sulkeutua madamen suosioon, niin olisimme hänelle niin ystävällisiä, että tarjoisimme seuraavaa neuvoa: Älkää hyvä rouva rasittako herkkiä hermojanne eikä klubiyleisö sellaisilla kuin Venäjän asioilla tai yleensä semmoisilla kysymyksillä, jotka kuuluvat luokkataistelun piiriin.

Mitäs sitä päärlyjä tukkii sikojen eteen.

Muinaistieteelliset kaivaukset Rooman ympäristöllä

Italialaisten sanomalehtien mukaan ovat rauhan solmittua uusiintuneet muinaistieteelliset kaivaukset Rooman ympäristöllä viime vuoden kuluessa johtaneet huomattaviin tuloksiin. Lähellä itse kaupunkia, niin kutsutun "Porta majorin" edustalla on Roomasta Neapeliin johtavan rautatiepenkereen alla tavattu 1—2:lle sataluvulle meidän aikajaksonamme kuuluva basilika jossa tapahtuivat gnostilais-pytagoralaisten salaiset kokoukset.

Tässä maanalaisessa temppelissä löytyy erinomaisia kuvailukoristuksia, jotka voivat kilpailla Appia-teiden hautakammioiden löytöjen kanssa. Sitten on vanhassa Tiburissa esille kaivettu Ponderarium s. o. eräänlainen mittojen ja painojen virasto, jossa näiden viralliset mallit säilytettiin. Vihdoin on viime aikaan professori Valle jatkaen kaivauksia samalla alueella vakuutettuna siitä, että Ponderarium ei ole mikään eristetty rakennus, vaan on määrätty osa jostain kokonaisesta järjestelmästä rakennuksia, ilokseen saanut vahvistusta sille, että hänen oletuksensa oli perustettu: hän paljasti n. k. "aulan" — seinämällä ympäröidyn, lattia laskettu erinomaisen kauniilla valkoisella ja sinipunertavalla marmorilla — vähäisen pihan, edelleen suorakulmaisen kukkaköynnöksillä koristetun salin pylväskäytävällä ja asuinhuoneella — erinomaisen kaunis, kappaleeksi pirstottu, mutta muuten hyvin säilynyt Augustuksen kuvapatsas, jonka kaikki kappaleet löydettiin.

Kotkanenä, voimakas alaleuka kuoppineen, pienenpuoleinen suu halveksumista ilmaisevalla huulten laskulla, otsalle luisuvat epätasaiset, karkeat hiukset, — muistuttavat kaikki samoja Oktavianuksen luonteenominaisia piirteitä, mitä me rahojen kuvissa tunnemme. Täten on Tivoli rikastunut Augustrum'illa, joka antaa hyviä toiveita uusien taideaarteiden paljastamiselle.

Californiasta

Kapinakivääri näytteitä esitettiin San Franciscon poliisiviranomaisille näinä päivinä. Kiväärin keksijän poika, eversti Thomson, kiväärlasioita tuntevan kapteenin kanssa näytelivät asettaan. Koeammunnassa kuului olleen muitakin ei vain poliisi- ja sotilashenkilöitä saapuvilla. Lehdissä kehuttiin asetta mainioksi, sillä voi ampua 1,500 luotia minuutissa aseen kuumentumatta. Sitä siis voi käsitellä kylmäverisesti. Asiantuntijat selittävät aseen ominaisuuksista, että jos tusinalla rosvoja on semmoinen ase, voivat ne pitää vallassaan kaupungin koko poliisivoiman, ellei poliisit ole varustettu samanlaisella leikkikalulla. Sentähden on se välttämätöntä että nykyisen rikollisuuden aikana poliisit on asestettu tuolla aseella. Olemme täysin turvassa. Vaikka meillä olisi semmoistakin, jota kol syö ja varkaat varastavat, emme tarvitse elää pelossa. Tuota kapistusta ei missään tapauksessa myydä muille kuin poliisille ja armeijan tarpeiksi. Vertaus 12 rosvosta on vaan olettamus, että tiedetään kuinka tärkeä kapine kapinakivääri on nyt kun rikollisuus ja työttömyys on olemassa entistä isommassa mitassa. Ovatkos työttömät työläiset ruvenneet varastelemaan ja ryöväilemään? Eivät rehelliset työläiset osaa eivätkä tahdokaan rosvoilla, mutta sitä tekevät kaikenlaiset agentteina ja välikäsinä elämänsä keljuttelemalla tehneet. He ovat oppineet keinottelemaan etupäässä työläisiltä heidän ansiosta kaikenlaisilla äkkiä rikkaaksi tekevillä keinoilla, katsomatta millä humpuukilla saa rahat pois. Samalla on tämä luokka loiseläjistöä ensimäisenä syyttämään työväkeä liian korkeista palkoista mutta työttömyyden tullessa joutuvat nämä ensimäiseksi ilman tuloja. Tottuneena helpolla saamaan rahaa ja keinoja valitsematta, ovat he kehittyneet sille asteelle, että voivat ottaa toiselta rahat pois pyssyn kansa yhtä kylmästi kuin myymällä arvottomia osakkeita, tai jotakin muuta kuukausimaksuehdoilla, tietäen että ensimäinen jälkeen jäänyt maksu oikeuttaa myyjän kuolettamaan kaupan, ottamaan esineen pois ja pitämään maksetun osan hintaa. Se on liikettä, josta julkirosvouteen ei ole pitkää askelta. Näin yhteiskunnassa nyt enenevä rikollisuus ja sen syyt ovat läempänä juuri sitä omaisuus? ja omistussuhdetta, jota puolustamaan kapinakiväärikin on aijottu. Työttömyys ja sen seuraukset asettavat tuon aseen varsinaisesti nimensä mukaiseen tehtävään.

Lauttausmiesten palkat. Se meinaa "färi"-laivojen miehistöä, joiden palkkakysymys on ollut riidanalaisena muutamia viikkoja. Isännät eivät uskaltaneet ryhtyä korottamaan miesten palkkoja, ei edes uskaltaneet keskustella siitä, koska se olisi ollut lakivastaista. Rautatien palkkalautakunta oli antanut päätöksen, että kyseessä olevien miesten asia kuuluu mainitulle komitealle ja se katsoo palkkojen olevan riittävät. Lahtikaupunkien kaupungin lakimiehet ovat asiasta neuvotelleet viikkoja ja viimein löytäneet ratkaisun siinä, että näiden miesten asia ei kuulu rautatiepalkkauslain alaiseksi, vaan on täysin laillista, että niin miehet kuin isännätkin saavat neuvotella ja päättää keskenään. San Franciscon majuri koettaa saada riitapuolia yhteen ja sovinnossa päättämään palkkaksymys. Mutta miten käy jos sovintoa ei tule; jos tulee kin lakko, ovatkohan silloin kumpikin puoli laillisilla jällillä? Rikkuri-armeija kai on jo valmis ja se kylmiltään kuulia sylkevä kapine löytänee paikkansa sillä puolella, jolle vahvaa poliisisuojelusta on luvatta rikkuria hakevissa ilmotuksissa. — A. V.

Aberdeen, Wash.

"Phoenix" sataprosenttisena esitettiin S. S. Klubin näyttämöltä uudenvuoden päivänä Industrialistin Kannatusrenkaan toimesta Grays Harborin "radikaalisuutta" janoavalle suomalaiselle yleisölle. Väkeä oli ahtanut haali täyteen, sillä oliban kappaletta puffattu etukäteen niin radikaalisena, että "siitä oli Astorian keltaisen osaston ennen esitystä pitänyt 90 prosenttia karsia pois," kuten eräs innostunut tosiradikaali vastoin parempaa tietoaan kappaleesta julkisessa iltamassa puhuessaan suvaitsi ilmottaa. Erikoista herkkupalaa siis odotettiin, jolla kerrankin saisi lyödä suun tukkoon palkkakunnan valtiollisen toiminnan välttämättömyyttä kannustavilta työläisiltä.

No niin — vihdoinkin esiripun nousi ja yleisön eteen avautui erään yläluokkaan kuuluvan naisen yksityiskoti, jossa piikatyttö erään pojkasen kanssa hyvin onnistuneesti rakasteli. Itse talon emäntäkin ilmaantui näyttämölle ja ennen pitkää myöskin kappaleen sankari Bruno Tiitus, joka korviaan myöten on rakastunut tähän yläluokan jäseneen. Tässä on luokkanäkökannalta katsottuna tämän kappaleen ensimäinen mauttomuus. Sitten astuu näyttämölle terästrustin johtava henkilö, joka myöskin on iskenyt silmänsä samaan naiseen kuin tuo työväenluokan esitaistelija, ja siitä kappaleen juoni lähtee kiertymään näitten kahden eri luokkaan kuuluvan miehen rakkausromanssin ympärille. Erittäin "radikaalinen" alku ajattelen kyynillisesti itsekseni.—

Toinen näytös on kappaleen vahvin puoli, sillä siinä esitetään terästrustin konttoorihuone, jossa valmistaudutaan vastaanottamaan työläisten palkkataistelua juonilla ja aseellisella voimalla. Valtion sotaväen paikalle haalimistakin puuhataan puolustamaan riistäjien etuoikeuksia. (Alleviivaan valtion sotaväki sanat, koska se on "heijastusta" valtion luokkaluonteesta luokkataistelussa ja lakkokahakoissa.) Tässäkin näytöksessä ilmaantuu mauttomuutta siinä, että teräsmagnaatti ajattelee yhtä paljon kilpakosijansa tuhoamista